

La representació proporcional

Els partits minoritaris de Catalunya voldrien l'aplicació del sistema proporcional en les vinentes eleccions per a l'elecció del Parlament català en mèrits de l'aprovació de l'Estatut. Justícia d'aquesta pretensió? De primer antuvi sembla que el sistema proporcional és el més just, com si respongués a un criteri de justícia distributiva més equitatiu que el majoritari absolut, o bé l'anomenat minoritari, a base d'atorgar una representació a les minories. No volem escatir ara els sistemes de representació proporcional, que són múltiples i per a tots els gustos, però sí que volem dir que el que es tracta amb aquest sistema és, de vegades, prendre el govern al partit que compta amb majoria, a base de coaligacions de minories, una vegada celebrades les eleccions, o, almenys, reduir la força i l'eficàcia del govern del partit majoritari.

Aquest és el fons de la qüestió. No l'inspira sempre un criteri d'equitat. Perquè resulta, a voltes, que es gira en contra dels purs principis democràtics. Això és, el govern de la majoria, que es salva, us diran els proporcionalistes, encara que sigui a base de governs heterogenis que sumin forces políticament antagòniques que no tenen, de vegades, altre aglutinant que impedir que mani el partit més nombrós. Això és just? Doncs, això es persegueix, a fi de comptes; aquest és el secret disseny de molts entusiastes proporcionalistes que aspiren al govern i no veuen altre mitjà per arribar-hi que el sistema proporcional aplicat a les eleccions. Perquè així, a l'endemà de les eleccions, poden fer comptes i veure si sumant-se tal o qual grup assalten el Poder.

Heu's ací els inconvenients d'una teoria que, a primera vista, sembla d'una justícia fonamental, i que, en el terreny de la pràctica pot ésser altament pertorbadora, i mixtificadora del principi democràtic que es basa en el govern de la majoria. Oh, és que se'ns dirà que les coalicions dels partits per al govern, si sumen la majoria, ja queda salvat el principi democràtic! Així resulta en l'apariència, però no en la realitat, perquè posem el cas de Catalunya, on l'Esquerra

Republicana compta amb una evident majoria en relació amb cada un dels restants partits. Ara bé; si aquests darrers, els partits minoritaris, sumen un major nombre de representants, tots junts, enfront dels de l'Esquerra, ¿es podrà dir que aquells partits en minoria cada un d'ells, respresenten el pensament, o la voluntat catalana, enfront de l'Esquerra que haurà tingut més vots que cada un d'ells? D'aquí la monstruositat del sistema que pot servir per a falsejar el pensament del poble, i contradir la seva voluntat essencial, fent possible que governin aquells que estan cada un d'ells en minoria, i no representen tots junts una unitat de pensament, en nom del qual hagin sollicitat els sufragis del poble, enfront del partit que els ha derrotat a tots, o que ha tingut major nombre de vots que cada un d'ells, vinguent a representar, per tant, la voluntat de la majoria del poble concretada en el recolzament d'un programa polític.

El tema, per tant, és ardu i difícil de tractar, encara que sigui presentat i aparegui amb caràcter de gran simplicitat. No; el tema no és fàcil, ni d'una justícia extricta, com pretenen els proporcionalistes. Es una fórmula que apareguent en principi com la més justa i més acostada al sistema democràtic, pot esdevenir i serveix, en alguns casos, per a burlar precisament els principis democràtics. Per això hi ha països tant fonamentalment democràtics com França i altres que no l'apliquen, pels perills que comporta per la pròpia democràcia. D'aquí que nosaltres creiem que deu procedir-se amb gran cautela en l'aplicació del sistema a Catalunya, per a que no resulti falsejat el pensament dels catalans en l'hora històrica de l'estructuració del nostre Govern propi. Puix que els partits que tenim a la nostra dreta ho faran tot per tal d'evitar que sigui l'Esquerra Republicana de Catalunya la que imprimeixi caràcter al nostre organisme autònom a l'hora de dictar-se la pròpia llei de la seva Constitució política.

PER SOBRE DE LA VOLUNTAT DE L'ESTAT ESTA LA VOLUNTAT DEL POBLE.

Es prega gratitud i equitat

Pròxima l'aprovació de l'Estatut, deuríem emprendre una croada, tots aquells riberencs d'aquestes contrades, vers l'aprofitament de les aigües del nostre riu Ebre.

Corprèn veure com tots els esforços de la nostra pagesia s'esvaeixen com fum d'una petita fogaina, per la manca d'adequades mesures hidràuliques, que ens comportarien sense grans despeses l'ajut precís. Això faria evitable aquest corrua contínua, dos avui, quatre demà, d'exilats, que forçosament davant el paorós espectre de la fam, van deixant els terrossos on van néixer i llurs afectes de família, a la recerca d'un terreny, on l'acció governamental hi ha assolit resultats més pràctics, fent-los queicom més fructífers.

Un any, rera l'altre, veiem amb angoixa com les collites es perden per no encausar degudament aquest cabdal d'aigua, que devallant silencios, fugisser, com avergonyit, per aquestes riberes, va a parar al mar sense cap utilitat. Per què els nostres diputats no es fan ressò dels nostres justificats planys? Per què un cop coneixedors del nostre problema greu, no es constitueixen en aferrissats defensors de causa tan justa i de riquesa que n'esdevindria tan pregona? Per què no interposar tota la seva influència aprop de tots aquells prohoms que dintre el nou règim, han menat la política, àdhuc fer-ho extensiu a aquells que l'opinió senyala com els dirigents de la política catalana un pic aprovat el nostre Estatut? Es problema que resoldria satisfactòriament el nostre esdevenidor. Abundància o misèria, aquest dilema, enclou l'aprofitament, o no, de les aigües del nostre riu.

Hom es troba encara sota la influència d'aquell accent seductor que comporta el lèxic paternal del polític honrat, del nostre indiscutible President, Francesc Macià, i vibra el meu esperit, enardit per la fogosa paraula del gran poeta Ventura Gassol, quan amb el pas d'ambdós per les nostres contrades, a la plaça de Mora d'Ebre, ens cantaven excehències d'aquelles *margenades*, d'aquelles *oliveres*, de la frondositat de les *vinyes*, del conreu en general de les nostres terres. Puix bé; tots aquests esforços, man-

cant l'element aigua, és igual que llaurar al mar, o bé sembrar a les roques. Cal, doncs, girar els vostres ulls de benevolença, vers els vostres germans de l'Ebre.

A la Mancomunitat Hidrogràfica de l'Ebre, del Pirineu oriental, als nostres diputats Marcellí Domingo, Carner, Loperena, Berenguer i Nogués, a tots quants són i seran un cop aprovat l'Estatut, encarregats de menar l'intricat mecanisme governamental, ací i allà, a tots us adrecem un clam d'equitat i de justícia.

Bé està el projecte d'embassament del Cabrianes. Bé també l'estudi d'embassament al Francolí, Fluvià i Anòia.

Bé, molt bé, la política hidràulica emprada per Indaleci Prieto i practicada a València, Andalusia i altres indrets d'Espanya, però penseu amb l'Ebre, que envia sense intermitències milers de milions de litres que són moltes les hectàrees a regar, voreres del riu, màxim tota aquella regió tarragonina; que el sofert pagès, el modest industrial, el petit comerciant d'aquestes terres, contribueixen també alicuotament al pagament de les despeses de l'Estat.

Per al demà pròxim, si més no, tingueu cura que també en som de fills de la nostra aimada Catalunya, i amb lluita aferrissada com a germans, si és menester, estem disposats, fills de Barcelona, a prestarvos el nostre ajut, perquè mai més ens siguin arreballades aquelles llibertats, que el dèspota Felip V ens robà i que avui en règim de liberal democràcia, estem a punt de conquerir.

FRANCESC VIVES

VII Congrés de Metges de Llengua Catalana

S'ha cursat a tots els metges de Catalunya, Balears, València i Rosselló, l'avant-programa d'aquest Congrés que es celebrarà a Palma de Mallorca. La importància de les ponències i el fet de celebrar-se per primera vegada fora de la Catalunya estricta, han despertat un gran interès.

Les sessions tindran lloc els dies 27, 28, 29 i 30 de juny i 1, 2 i 3 de juliol pròxims.